

«Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ὄφειλε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἑαυτὸν Της ἀπὸ δύο ἀναθέματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται»

Ὁ Γέρον Φιλόθεος Ζερβᾶκος ὑπερασπίζεται τὸ πνευματικὸ τοῦ τέκνο νῦν Μητροπολίτη κ. Κυπριανό*

Δευτέρα Βαρυσήμαντος καὶ Πολυσήμαντος Ἐπιστολῇ

Ὁ Γέρον Φιλόθεος Ζερβᾶκος.

ὩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ, οἱ καινοτόμοι Οἰκουμενισταί, αὐτοὶ οἱ καταφρονηταὶ τῶν Πατρικῶν Παραδόσεων καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, ἐνῶ παραδέχονται ὅτι οἱ αἰρετικοὶ ἔχουν Χάρι καὶ Μυστήρια, εἶναι δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀνεκτικοὶ καὶ φιλόφρονες, ταυτοχρόνως δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ συκοφαντοῦν τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὡς δῆθεν σχισματικούς, καθηρημένους καὶ στερουμένους Μυστηρίων.

Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ Νεοσημερολογῖτες, ὡς καὶ οἱ Ἁγιορεῖτες, οἱ ὁποῖοι ἀντιτάσσονται, μέχρι τώρα μόνον δημοσιογραφικῶς, στὸν αἰρετικὸ Οἰκουμενισμό, υἱοθετοῦν ἀβασανίστως τὶς συκοφαντίες αὐτές, εὐρισκόμενοι προφανῶς σὲ δεινὴ σύγχυσι καὶ προκαλοῦντες περαιτέρω σύγχυσι στοὺς εὐσεβεῖς.

Ἔχουμε ἐπανειλημμένως καὶ τεκμηριωμένως ἀποδείξει καὶ διακηρύξει, ὅτι οἱ καθαιρέσεις, τὶς ὁποῖες ἐπιβάλλουν οἱ καινοτόμοι Οἰκουμενισταὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, δὲν εἶναι ἀληθεῖς καθαιρέσεις, ἀλλὰ ψευδο-καθαιρέσεις, οἱ δὲ Κληρικοὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ποτὲ δὲν καθηρέθησαν πραγματικά, ἀλλ' ἐδιώχθησαν ¹. ποτὲ δὲν ἔχασαν τὴν Θεία Χάρι τὰ Ἱερά Μυστήριά τους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἔλαβαν πλουσιωτέρως τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ².

Οἱ ἄδικες καθαιρέσεις, λόγῳ τῆς ἐμμονῆς στὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως καὶ τὴν Ἱερά Παράδοσι, δὲν ἰσχύουν, οὔτε ἐπιφέρουν κανένα ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα, ὅπως διαπιστώνουμε καὶ ἀπὸ τὴν περίπτωσι τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ καθηρέθη ἀδίκως δύο φορὲς καὶ ἐξωρίσθη, συνέχισε νὰ ἀσκῇ τὰ ἀρχιερατικὰ καθήκοντά του:

«Καὶ ἐδίδασκε καὶ ἐχειροτόνει πολλοὺς μὲν Ἐπισκόπους, πλείους δὲ Προσβυτέρους καὶ Διακόνους. Ἐπετέλει δὲ καὶ πολλὰ σημεῖα ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ζῶν τε καὶ μετὰ θάνατον» ³.

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ ἐπιβεβαιώνει καὶ ὁ ἀείμνηστος Γέρον Φιλόθεος Ζερβᾶκος († 25.4.1980 ἐκ.ἡμ.), ὁ ὁποῖος -ὡς Πνευματικὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ- εἶχε εὐλογήσει τὴν προσχώρησι μας στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον ἐξ αἰτίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1969) καὶ

μᾶς εἶχε ἐνθαρρύνει στήν περαιτέρω πορεία μας μὲ πολλές καὶ διάφορες Ἐπιστολές, τὶς ὁποῖες σκοπεύουμε νὰ φέρουμε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Τὴν 16.5.1973, ὁ Ὅσιώτατος Γέρον τῆς Πάρου εἶχε στείλει μίαν Ἐπιστολὴν στὸν «ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ», τὸν πασίγνωστο παπα-Δημήτρη Γκαγκαστάθη († 1975), Ἐφημέριο Πλατάνου Τρικάλων, ἡ ὁποία ἀναφερόταν κυρίως στὸν «π. Κυπριανὸν ποὺ προσεχώρησεν εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸν ἔχει καθαιρέσει»⁴.

Δημοσιεύουμε τὴν ὄντως βαρυσήμαντον καὶ πολυσήμαντον ἐκείνην Ἐπιστολὴν μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα τῆς τριακοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ εὐλογημένου ἐκείνου Ἱερέως, τοῦ παπα-Δημήτρη († 16/29.1.1975), ἀλλὰ καὶ πρὸς διάλυσιν τοῦ ζοφεροῦ νέφους τῶν συκοφαντιῶν, τὸ ὁποῖο προκαλοῦν τόσο οἱ δυστυχεῖς Οἰκουμενισταί, ὅσο καὶ οἱ δυστυχέστεροι ἴσως τούτων Νεσημερολογίται καὶ Ἄγιορεῖται, ἀντιφρονοῦντες μὲν, συγκαταποντιζόμενοι δέ...

* * *

Ἐν Πάρῳ τῇ 16-5-1973

Τῷ ἐν Κυρίῳ αἰδεσιμωτάτῳ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ π. Δημητρίῳ χαίρειν.

Ὁ Χριστὸς ἀληθῶς ἀνέστη, ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος καὶ Βασιλείαν Οὐράνιον δωρησάμενος πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσαι καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ σᾶς ἀπαντῶ εἰς τὰ ἐρωτήματά Σας.

Πρῶτον, διὰ τὸν π. **Κυπριανὸν** ποὺ προσεχώρησεν εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸν ἔχει καθαιρέσει καὶ αὐτὸς πάλιν ἐξασκεῖ τὸ ὑπόρρηγμα καὶ λειτουργεῖ καὶ γράφει «**Καθηγούμενος Ἱεράς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης**», σᾶς γνωρίζω τὰ ἐξῆς:

Ἐὰν μόνον διὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸν ἐκάθηρε, διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος ἡ καθαιρέσις του, ἔπρεπε

- νὰ καθαιρέσῃ ὅλους τοὺς Παλαισημερολογίτας
- νὰ κατεδίκαζεν αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον
- [νὰ κατεδίκαζεν] ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν Ἀγίαν Οἰκουμενικὴν

Σύνοδον, ἥτις, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ λεγομένου Ἰουλιανοῦ, ἐθέσπισε τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα νὰ μένη ἀσάλευτος, αἰώνιος

• νὰ ἐκάθηρε ὅλας τὰς [λοιπὰς] ἕξ Ἀγίας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, αἱ ὁποῖαι τὸ ἠκολούθησαν·

• [νὰ ἐκάθηρε] τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ Σύνοδον, ἣτις εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς Κανόνα ὀρίζει, ὅστις τολμήσῃ νὰ σαλεύσῃ τὸν Ὅρον τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ὅστις ὀρίζει περὶ τοῦ Πάσχα νὰ μένῃ ἀσάλευτος), ἐὰν εἶναι κληρικὸς νὰ καθαίρηται, ἐὰν εἶναι λαϊκὸς νὰ ἀφορίζεται.

* * *

Τὸ Νέον Ἡμερολόγιον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καμμία, οὔτε Οἰκουμενικὴ οὔτε Τοπικὴ, Σύνοδος τὸ εἰσήγαγε.

Τὸ εἰσήγαγεν **ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως** ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος [Μεταξάκης, 1871-1935]⁵, ἔχων τὸν 33ον ὑπατον βαθμὸν τῆς Μασσωνίας⁶, μὲ ἕξ Ἀρχιερεῖς⁷ ἀντορθόδοξως φρονούντας, διὰ νὰ δείξῃ καταφρόνησιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὰς Παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Ἁγίων Πατέρων καὶ συμφωνίαν μὲ τοὺς καινοτόμους νεωτεριστὰς σχισματο-αιρετικὸς Παπιστὰς, καὶ Διαμαρτυρομένους Λουθηροκαλδινιστὰς.

Τὸ Νέον Γρηγοριανὸν Παπικὸν Ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον εἰσήγαγεν ὁ Πάπας Γρηγόριος [ΙΓ', 1572-1585] πρῶτον εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, ἐπεχείρησε δὲ νὰ τὸ εἰσαγάγῃ καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐδέχθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνεθεμάτισεν εἰς δύο Τοπικὰς Συνόδους, συνελθούσας ἐν Κωνσταντινουπόλει⁸.

* * *

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ὄφειλε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἑαυτὸν Τῆς ἀπὸ δύο ἀναθήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται.

• **Τὸ ἐν ἀνάθεμα** εἶναι τῆς Ζης [Ἀγίας] Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἣτις ὀρίζει: «**Εἴ τις πᾶσαν Παράδοσιν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραψεν τε ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα**».

Ἡ Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ ὑπὸ 318 Θεοφόρων Πατέρων συγκροτηθεῖσα, μᾶς παρέδωκε τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον⁹. τὸ Νέον τὸ παρέδωκεν ὁ Πάπας Γρηγόριος καὶ ὁ μασσῶνος Μελέτιος Μεταξάκης.

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸ παρεδέχθη χωρὶς δυσκολίαν, κατεφρόνησε τὴν Παράδοσιν τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἠθέτησεν, ἐπομένως **ἐπωμίσθη τὸ ἀνωτέρω ἀνάθεμα** τῆς Ζης Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς καὶ τὸ **ἐξῆς ἀνάθεμα** τῆς ἰδίᾳς Συνόδου:

«Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπων τῶν Ἁγίων καὶ ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα ἢ πραχθέντα ἢ μετὰ ταῦτα πραχθησόμενα, ἀνάθεμα τρίς» [Συνοδικὸν Ὁρθοδοξίας].

Ἡ παράνομος καὶ ἀντικανονικὴ παρὰ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη εἰσαγωγή⁵ τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου εἶναι καινοτομία ἐναντιουμένη εἰς τὴν Παράδοσιν τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων.

• **Τὸ δεύτερον ἀνάθεμα** εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοκλήρουκος Ἀποστόλου Παύλου:

«Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» [Γαλάτ. α' 9].

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μᾶς παρέδωκαν μετὰ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἁγίων Πάντων, νηστείαν, τὴν ὁποίαν ἡ παράνομος εἰσαγωγή τοῦ Νέου Ἑορτολογίου κατήργησεν ἐνίστε τελείως.

Νηστεία Ἁγίων Ἀποστόλων: μηδέν' ἄλλοτε μίαν ἡμέραν, ἄλλοτε δύο. Ἐφέτος εἶναι τέσσαρες ἡμέραι.

* * *

Ἄλλὰ μήπως καὶ οἱ λεγόμενοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Παλαιοημερολογῖται εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀναθεμάτων;

Εἶναι παραβάται καὶ καταφρονηταὶ τῆς πρώτης Παραδόσεως: τῆς μεγάλης ἐντολῆς τῆς Ἀγάπης.

Τὴν ἐντολὴν τῆς Ἀγάπης τὴν κατεφρόνησαν, τὴν ἠθέτησαν, τὴν ἀπέβαλον, ἀλληλο-μισοῦνται, ἀλληλο-δάκνονται, ἀλληλο-δέρονται.

Ἄναβαπτίζουν καὶ ἀναμυρώνουν πολλούς, βαπτισθέντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Νεοημερολογίτας.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέχεται ἀκόμη καὶ τοὺς αἰρετικούς, ὅσοι ἔχουν βαπτισθῆ εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Βάπτισμα: ἀναμυρώνει τοὺς ἀρνηθέντας τὸν Χριστὸν ἢ τὸ Βάπτισμα, δὲν τοὺς ἀναβαπτίζει.

Τινὲς ζηλωταὶ Παλαιοημερολογῖται πιστεύουν καὶ φρονοῦν, ὅτι τὰ Μυστήρια χωρὶς τὸ Ἡμερολόγιον εἶναι ἄκυρα καὶ ὅτι, χωρὶς Ἡμερολόγιον, δὲν ὑπάρχει σωτηρία.

Μεγαλυτέρα αἴρεσις ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχει!!!

* * *

Ἄγαπητέ μοι π. Δημήτριε·

Ἐπὶ 40 ἔτη παρεκάλουν καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ παύσῃ τὴν φοβερὰν τρικυμίαν, τὸν φοβερὸν κλύδωνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰρηνεύσῃ Αὐτὴν καὶ ἤκουσα νύκτα τινὰ φωνὴν ἀοράτως, λέγουσαν: **«Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιάς ὁδοὺς ὁ Θεὸς ἐξαποστέλλει».**

[πρὸβλ. Παροιμ. κα' 8: Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει οἱ διεστραμμένοι καὶ μὴ εὐθεῖς ἄνθρωποι νὰ περιπλέκωνται εἰς ἀδιεξόδους καὶ καταστρεπτικὰς ὁδοὺς].

Εἶμαι τεθλιμμένος, ἀπογοητευμένος, θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι καὶ οὐδὲν ἄλλο λέγω, ὡς ὀλιγόπιστος, εἰ μὴ τὴν τοῦ Πέτρου φθέγγομαι φωνήν: **«Ἐπιστάτα, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα!»** [πρὸβλ. Λουκ. η' 24]: σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐκ τῆς παρούσης γενεᾶς τῆς σκολιάς, τῆς διεστραμμένης, τῆς διεφθαρμένης, μαρᾶς, τῆς αἰσχροῦς καὶ πονηροῦς.

Ἄς μὴ ἀπελπίζώμεθα ὅμως τελείως, ἀλλὰ ἄς ἐξακολουθῶμεν νὰ φωνάζωμεν ὡς ὁ Πέτρος: **«Ἐπιστάτα, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα!»**, καὶ ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι ὡς Συμπαθῆς, Εὐσπλαγχνος καὶ Ἐλεήμων θὰ ἐκτείνῃ, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν χεῖρα καὶ θὰ μᾶς εἴπῃ: **«Ὀλιγόπιστοι, εἰς τί ἐδιστάσατε;»** [πρὸβλ. Ματθ. ιδ' 31].

Εὐχου καὶ προσεύχου καὶ ὑπερεύχου νὰ φωτίσῃ ὁ Οὐράνιος Πατήρ τοὺς Ἄρχοντας τῆς Ἐκκλησίας νὰ παύσουν νὰ ἀλληλο-δάκνωνται, διὰ νὰ μὴ ἀναλωθῶσιν [ὑπ' ἀλλήλων], ἀλλὰ νὰ εἰρηνεύσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὸ Πάτριον Ὁρθόδοξον Ἡμερολόγιον καὶ γίνῃ πάλιν μία Ἐκκλησία.

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης
† Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος

(*) Περιοδ. «**Άγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 324/Ἰανουάριος- Φεβρουάριος 2005, σελ. 151-154.

1. Βλ. **Ἄγιου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ**, PG τ. 90, στλ. 128D/ *Ἐξηγήσεις τῆς κινήσεως, § ΙΔ*.
2. Βλ. **Ὁσίου Νικοδήμου Ἄγιορείτου**, Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 30 (*γνώμη τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου*).
3. **Μ. Φωτίου**, PG τ. 103, στλ. 357C/*Μυριόβιβλος, § 96*.
4. Βλ. **Παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάθης - Ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, 1902 ἕως 29.1.1975, Βίος-Θαύματα-Νουθεσίαι καὶ Ἐπιστολαί**, σελ. 274-278, ἐκδόσεις «**Ὁρθόδοξος Κυψέλη**», Θεσσαλονίκη 1975.
5. Διὰ τοῦ «*εἰσήγαγεν*», ὁ Ὁσιώτατος Γέρων ἐννοεῖ τὴν ἀπόφαισι εἰσαγωγῆς/ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ὑπὸ τοῦ λεγομένου **Πανορθόδοξου Συνεδρίου** τῆς Κωνσταντινουπόλεως (10.5-8.6.1923), προεδρεύοντος τοῦ πατριάρχου **Μελετίου Μεταξάκη**, ὁ ὁποῖος τὴν **10.7.1923**, πιεζόμενος ἀνεχώρησε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν **20.9.1923** παρητήθη τοῦ Θρόνου. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀλλαγῆς, ἡ ὁποία εἶχε χαρακτηρισθῆ ὡς «*διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου*», ἐπραγματοποιήθη τὸ 1924, ὅταν πατριάρχης ἦταν ὁ **Γρηγόριος Ζ΄** (Ζερβουδάκης, Δεκ. 1923-Νοέμ. 1924).
6. Βλ. τὸ ἄρθρο μας: «*Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης (1871-1935): α) ὁ Μασῶνος, β) ὁ Νεωτεριστής, γ) ὁ Οἰκουμενιστής*», περιοδ. «**Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία**», ἀριθ. 18-21/Ἰανουάριος-Δεκέμβριος 1990, σελ. 148-159.
7. Ὡς «*ἔξ Ἀρχιερεῖς*», ἐννοοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὁσιωτάτου Γέροντος ὄχι βεβαίως τὰ μέλη τῆς πατριαρχικῆς Συνόδου, ἀλλὰ οἱ ἀρχιερεῖς-ἐκπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι -μαζὶ μὲ ἄλλους- ἔλαβαν μέρος στὸ λεγόμενο **Πανορθόδοξο Συνέδριο** τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1923, ἦσαν δὲ οἱ ἑξῆς: Κυζίκου Καλλίνικος, Ἀναστάσιος Κισνοβίου (ἦταν παρὼν μέχρι καὶ τῆς Συνεδρίας Δ΄ -σύνολον Συνεδριάσεων ἕνδεκα- καὶ δὲν ὑπέγραψε τὶς ἐπτὰ Ἀποφάσεις), Ἀλέξανδρος Β. Ἀμερικῆς, Μαυροβουνίου Γαβριήλ, Νικαίας Βασίλειος καὶ Δυρραχίου Ἰάκωβος.
8. Τὸ Παπικὸν Ἡμερολόγιον κατεκρίθη κατ' ἀκρίβειαν **τρὶς** ὑπὸ ἰσαριθμὸν **Πανορθόδοξων Συνόδων**, οἱ ὁποῖες συνήλθαν στὴν Κωνσταντινούπολι ἐπὶ **Πατριάρχου Ἱερεμίου Β΄** (1536-1595), κατὰ τὰ ἔτη **1583, 1587 καὶ 1593**.
9. Τὸ «*παρέδωκεν*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι «*ἡ Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ λεγομένου Ἰουλιανοῦ, ἐθέσπισε τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα νὰ μένη ἀσάλευτος, αἰώνιος*», ὡς λέγει στὴν εἰσαγωγὴ τῆς ἐπιστολῆς ὁ Ὁσιώτατος Γέρων.